

Sygn. akt V KZ 65/21

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **P. G.**,
w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 stycznia 2022 r.
zażalenia wniesionego przez skazanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 24 listopada 2021 r., odmawiające
przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego
w Z. z dnia 8 czerwca 2021 r., sygn. VII Ka [...] z uzasadnieniem,
na podstawie art. 126 § 3 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Z. odmówił przywrócenia skazanemu P. G. terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku tego Sądu z dnia 8 czerwca 2021 r., sygn. VII Ka [...] wraz z uzasadnieniem stwierdzając, że nie wystąpiła okoliczność niezależna od strony w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k., albowiem skazany nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku poinformowania Sądu o zmianie miejsca pobytu trwającego dłużej niż 7 dni, z którym ustawodawca w art. 75 § 1 k.p.k. zrównuje także pozbawienie wolności w innej sprawie. Tym samym zachodziła w sprawie podstawa do uznania kierowanej pod dotychczasowy adres zamieszkania korespondencji sądowej (zawiadomienie o terminie rozprawy), dwukrotnie awizowanej, za prawidłowo doręczoną (art. 139 § 1 k.p.k.).

Na powyższe orzeczenie zażalenie złożył skazany, w którym podniósł, że z uwagi na tymczasowe aresztowanie w innej sprawie, o którym Sąd Okręgowy w Z. powinien mieć wiedzę z urzędu, nie został prawidłowo powiadomiony o toczącym się postępowaniu odwoławczym. W dalszej części środka odwoławczego skazany podniósł argumenty, wskazujące, w jego ocenie, na wadliwość wydanego w toku postępowania odwoławczego w sprawie VII Ka [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie było zasadne i nie mogło skutecznie zakwestionować trafności rozstrzygnięcia odmawiającego przywrócenia terminu do złożenia przez P. G. wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Na wstępie zaznaczyć trzeba, że bezprzedmiotowa jest argumentacja, odnosząca się do postępowania odwoławczego, gdyż o uwzględnieniu wniosku złożonego w trybie art. 126 § 1 k.p.k. decydują wyłącznie okoliczności wymienione w tym przepisie, a więc ustalenie, że uchybienie terminowi do złożenia tzw. zapowiedzi kasacji, nastąpiło z przyczyn obiektywnych, na które strona nie mogła mieć wpływu. Do takiej konkluzji nie prowadziła natomiast ocena okoliczności niniejszej sprawy, w której zgodnie z art. 75 § 1 k.p.k. obowiązek informowania sądu, między innymi o każdej zmianie miejsca pobytu trwającego dłużej niż 7 dni, spoczywał na skazanym. Objęta jest nim również zmiana nie wynikająca z woli skazanego, a będąca następstwem pozbawienia go wolności w innej sprawie. Z tego obowiązku nie zwalniają skazanego żadne okoliczności, a jego niedochowanie skutkuje konsekwencjami wymienionymi w art. 139 § 1 k.p.k. Sąd może w takim wypadku przyjąć domniemanie doręczenia pisma, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Uchylić się od powyższych konsekwencji skazany mógłby jedynie w sytuacji wykazania, że możliwość wywiązania się z tego obowiązku miał ograniczoną, względnie nie miał jej w ogóle. Mimo zatem określonych ograniczeń, wynikających z istoty i rygorów tymczasowego aresztowania, skazany nie wykazał, by został pozbawiony możliwości powiadomienia Sądu o pozbawieniu go wolności, co przecież mógł uczynić w każdym czasie, za pośrednictwem funkcjonariuszy służby więziennej. Nie wystąpiły zatem okoliczności usprawiedliwiające omawiane zaniechanie, mogące wyłączyć skutki wymienione w art. 139 § 1 k.p.k. Ocena powyższych uwarunkowań dokonana przez Sąd I instancji była zatem prawidłowa i nie zachodziły podstawy do jej zakwestionowania.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.